

4

वायुः

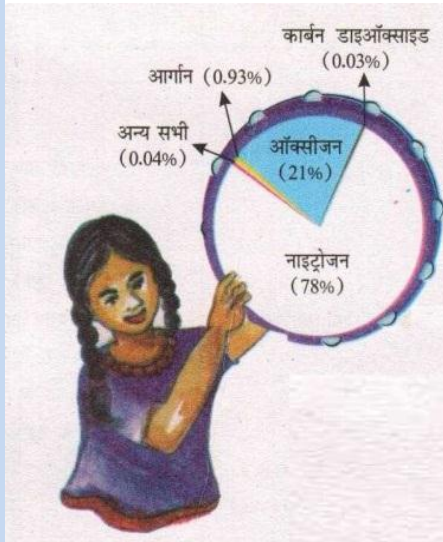
किं जानन्ति भवन्तः?

कार्बन-डायाक्सायडः वायुमण्डले प्रसृत्य पृथिव्याः विकसिताम् ऊष्मां पृथिव्याम् अवरोध्य ग्रीन-हाउस-प्रभावं जनयति । एतदर्थम् एतद् ग्रीन-हाउस-वायुः अपि कथ्यते । तथा च एतस्य अभावे पृथिवी एतावती शीतला भवति यत् अस्यां वासः असम्भवः भवति । किन्तु यदा यन्त्रागाराणां कारयानस्य च धूमेन वायुमण्डले अस्य स्तरः वर्धते, तदा ऊष्मणा पृथिव्याः तापमानः वर्धते । एतत् भूमण्डलीय-तापनं (ग्लोबल-वार्मिङ्ग) कथ्यते । तापमाने अस्याः वृद्धये कारणेन पृथिव्याः शीतलतमे प्रदेशे सघनितं हिममं द्रवितं भवति । यस्य परिणामेन समुद्रस्य जलस्तरे वृद्धिः भवति । यस्मात् तटीयक्षेत्रेषु जलौघः भवति । दीर्घावधौ अस्य कारणेन जलवायौ अत्यधिकं परिवर्तनं भवितुं शक्नोति । यस्य परिणामतः केचन पादपाः एवं च पशवः लुप्ताः भवितुं शक्नुवन्ति ।

अस्माकं पृथिवी परितः वायोः सघनेन आच्छादकेन आवृता वर्तते, यत् वायुमण्डलं कथ्यते । पृथिव्यां सर्वे जीवाः जीवितुं वायुमण्डले आश्रिताः सन्ति । एतत् अस्मान् श्वासं इति स्वीकर्तुं वायुं प्रददाति एवं च सूर्यस्य किरणानां हानिकारकात् प्रभावात् अस्माकं रक्षणं करोति । यदि सुरक्षायाः एतत् आच्छादकं न भवेत् तर्हि वयं दिने सूर्यस्य उष्णतया तप्ताः भूत्वा ज्वलितुं शक्नुमः एवं च रात्रौ शैत्येन सघनिताः भवितुं शक्नुमः । अतः एषः स वायुराशिः भवति येन पृथिव्याः तापमानं वासयोग्यं जातम् अस्ति ।

वायुमण्डलस्य सङ्घटनम्

किं भवन्तः जानन्ति यत् यस्य वायोः उपयोगं वयं श्वासं स्वीकर्तुं कुर्मः, वस्तुतः सः अनेकेषां वायूनां मिश्रणं भवति ? नत्रजनं (नाइट्रोजन) तथा च ओषजनं वायुद्वयम् एतादृशौ स्तः, याभ्यां वायुमण्डलस्य बृहत्तमः भागः निर्मितः अस्ति । कार्बन-डायाक्सायड-हीलियम-प्रजारकम्(ओजोन)-आर्गन-आद्रजनं(हायड्रोजन) च अल्प-मात्रायां प्राप्यते । एतान् अनिलान् अतिरिच्य धूलकणाः अपि वायौ भवन्ति । 4.1 –

चित्रम् – 4.1 वायोः सङ्घटकाः

चित्रे वृत्तरेखः प्रदत्तः वर्तते । यस्मिन् वायोः विभिन्नानां सङ्घटकानां प्रतिशतानि प्रदर्शितानि सन्ति ।

नत्रजनं वायौ सर्वाधिकः प्राप्यमाणः अनिलः वर्तते । यदा वयं श्वासं स्वीकुर्मः तदा फुफ्फुसेषु नत्रजनम् अपि नयामः । तथा च पुनः तत् बहिः निष्कासयामः । परन्तु पादपानां कृते स्वजीवनाय नत्रजनस्य आवश्यकता भवति । ते प्रत्यक्षरूपेण वायोः नत्रजनं स्वीकर्तुं न शक्नुवन्ति । मृदायां तथा च पादपानां मूलेषु निवस्यमानाः जीवाणवः वायोः नत्रजनं स्वीकृत्य एतस्य स्वरूपं परिवर्तयन्ति, येन पादपाः एतस्य प्रयोगं कर्तुं शक्नुयुः।

ओषजनं वायौ पर्याप्ततया प्राप्यमाणः द्वितीयः वायुः अस्ति । मनुष्यः तथा च पशुः श्वासे वायोः ओषजनं प्राप्नुवन्ति । हरितपादपाः प्रकाशसंश्लेषणेन ऑक्सिजनम् उत्पादयन्ति । एवम्प्रकारेण वायौ ओषजनस्य मात्रा समाना निर्मिता तिष्ठति । यदि वयं वृक्षान् कर्तयामः तर्हि एतत् सन्तुलनं विकृतं भवति ।

‘कार्बन-डायाक्सायड’ इति कश्चन अन्यः महत्त्वपूर्णः वायुः अस्ति । हरितपादपाः स्वस्य भोजन निर्माणाय कार्बन-डायाक्सायड-प्रयोगं कुर्वन्ति, तथा च ओषजनं त्यजन्ति । मनुष्यः तथा च पशुः कार्बन-डायाक्सायड-वायुं बहिः निष्कासयन्ति । मनुष्यैः तथा च पशुभिः बहिः निस्सार्यमाणस्य कार्बन-डायाक्सायड-वायोः मात्रा पादपैः प्रयुज्यमानस्य वायोः समानं भवति । येन एतत् सन्तुलनं निर्मितं भवति । परन्तु एतत् सन्तुलनं प्रस्तरकोकिलस्य तथा च खनिजतैलादीनां च ईन्धनानां ज्वालनेन विकृतं भवति । ते वायुमण्डले प्रतिवर्षं कोटिन-कार्बन-डायाक्सायडवायोः वर्धनं कुर्वन्ति । परिणामतः कार्बन-डायाक्सायडवायोः वर्धितम् आयतनं पृथिव्यां ऋतुं तथा च वायुमण्डलं प्रभावयति ।

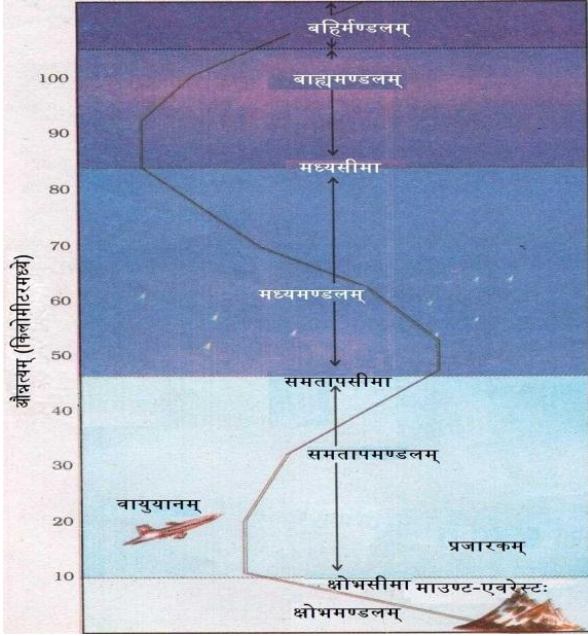
यदा वायुः उष्णः भवति तदा विस्तीर्णः भवति, तथा च अल्पभारीयाः भूत्वा उपरि उत्तिष्ठति । शीतलवायुः सघनः तथा च भारयुक्तः भवति । एतदर्थम् अस्मिन् अधः स्थातुं प्रवृत्तिः भवति । उष्णवायोः उपरि उत्थानेन समीस्थेभ्यः क्षेत्रेभ्यः शीतलः वायुः रिक्तस्थानं पूरयितुं तत्र आगच्छति । एवं प्रकारेण वायुचक्रं चलत् भवति ।

पठन्तु मननं कुर्वन्तु : किं भूमण्डलीय-तापमानः अद्य विश्वे एका गभीरा समस्या वर्तते?

वायुमण्डलस्य संरचना

अस्माकं वायुमण्डलं पञ्चस्तरेषु विभक्तम् अस्ति । ते पृथिव्याः तलात् आरभन्ते । एते सन्ति- क्षोभमण्डलं, समतापमण्डलं, मध्यमण्डलं, बाह्य-वायुमण्डलम् एवं च बहिर्मण्डलम् (चित्रम् 4.2) ।

चित्रम् – 4.2 : वायुमण्डलस्य स्तराः

क्षोभमण्डलम् – एषः स्तरः वायुमण्डलस्य सर्वाधिकं महत्त्वपूर्णः स्तरः अस्ति । एतस्य सामान्यतः औन्नत्यं 13 किलोमीटर-परिमितं भवति । वयम् एतस्मिन् मण्डले विद्यमाने वायौ श्वासं स्वीकुर्मः । ऋतोः प्रायेण सर्वाः घटनाः यथा – वृष्टिः, तुषारः, ओलावर्षणं च अस्य एव तलस्य अन्तः भवन्ति ।

समतापमण्डलम् – क्षोभमण्डलस्य उपरितनभागः समतापमण्डलं कथ्यते । अयं प्रायेण 50 किलोमीटर-परिमितस्य औन्नत्यं यावत् विस्तीर्णः भवति । एषः स्तरः मेघैः एवं च ऋतुसम्बद्ध-घटनाभ्यः प्रायेण मुक्तः भवति । अस्य परिणामतः अत्रत्याः परिस्थितयः वायुयानस्य उड्डायने आदर्शाः भवन्ति । समतापमण्डलस्य एका महत्त्वपूर्णा स्थलाकृतिः एषा अपि अस्ति एतस्मिन् प्रजारकवायोः स्तरः भवति । एषः भागः सूर्यात् आगम्यमानेभ्यः हानिकारकवायुभ्यः अस्मान् रक्षति ।

मध्यमण्डलम् – इदं वायुमण्डलस्य तृतीयः स्तरः अस्ति । एतत् समतापमण्डलस्य साक्षात् उपरि भवति । इदं प्रायेण 80 किलोमीटर-परिमितस्य औन्नत्यं यावत् प्रसृतः अस्ति । अन्तरिक्षात् प्रवेशं कुर्वन्ति उल्कापिण्डानि एतं स्तरम् आगत्य ज्वलितानि भवन्ति ।

बाह्य-वायुमण्डलम् - बाह्ये वायुमण्डले वर्धमानेन औन्नत्येन सह तापमानः अत्यधिकया तीव्रतया वर्धते । आयनमण्डलम् अस्य तलस्य एकः भागः अस्ति । एषःभागः 80 तः 400 किलोमीटर-परिमितं यावत् विस्तीर्णः अस्ति । आकाशवाण्याः सञ्चाराय एतस्य तलस्य उपयोगः क्रियते । वस्तुतः पृथिव्याः प्रसारिताः आकाशवाणीतरङ्गाः एतेन स्तरेण पुनः पृथिव्यां परावर्तिताः क्रियन्ते ।

बहिर्मण्डलम्

वायुमण्डलस्य उपरितनं स्तरः बहिर्मण्डलस्य नाम्ना ज्ञायते । एषः वायोः कृशः स्तरः तलं भवति । अल्पभारअनिलाः यथा – हीलियमवायुः तथा च आर्द्रजनवायुः इतः एव अन्तरीक्षे तरन् भवति ।

वातावरणम् एवं च वायुमण्डलम्

“किम् अद्य वृष्टिः भविष्यति ?” “किम् अद्य दिनं स्वच्छं भविष्यति तथा च आतपः निर्गमिष्यति ?” कतिवारम् अस्माभिः क्रिकेटप्रेमिणां मुखात् एकदिवसीय-स्पर्धायाः भविष्यविषये अनुमानं श्रुतं स्यात् ? यदि वयं कल्पनां कुर्मः यत् अस्माकं शरीरं काचिद् आकाशवाणी अस्ति । तथा च मस्तिष्कं तस्य ध्वनिवर्धकं, तर्हि वातावरणं तद् वर्तते यत् अस्य नियन्त्रण-पिञ्जेभ्यः निरन्तरं पीडनं कुर्वत् भवति । वातावरणं वायुमण्डलस्य प्रत्येकं घण्टात्मकी तथा च दैनन्दिनी स्थितिः भवति । आर्द्रता एवञ्च उष्णवातावरणं कमपि रोषयतुं कर्तुं शक्नोति । उत्तमं वायुप्रवहितं वातावरणम् अस्मान् आनन्दयति तथा च वयं भ्रमणयोजनाम् अपि कर्तुं शक्नुमः । वातावरणं नाटकीयरूपेण प्रतिदिनं परिवर्तितं भवति । परन्तु दीर्घे काले कस्यचित् स्थानस्य सामान्यं वातावरणं तस्य स्थानस्य जलवायुं बोधयति । किम् अधुना भवन्तः अवगतवन्तः यत् वयं वातावरणस्य दैनिकं पूर्वानुमानं किमर्थं कुर्मः ?

तापमानम्

भवन्तः प्रतिदिनं यस्य तापमानस्य अनुभवं कुर्वन्ति, तत् वायुमण्डलस्य तापमानं भवति । वायौ विद्यमानं तापं तथा च शीतलतायाः परिणामं तापमानं कथ्यते ।

वायुमण्डलस्य तापमानं केवलं दिने अथवा रात्रौ एव न परिवर्तितः भवति अपितु ऋतूनाम् अनुसारम् अपि परिवर्तितः भवति । शीतर्तोः अपेक्षया ग्रीष्मर्तुः अधिकः उष्णः भवति ।

आतपनं कञ्चिन् महत्त्वपूर्णं कारकं वर्तते । यत् तापमानस्य वितरणं प्रभावयति । सूर्यात् आगम्यमाना ऊर्जायां पृथिवी अवरोधयति, तत् आतपनं कथ्यते ।

आतपनस्य मात्रा भूमध्यरेखायाः ध्रुवं प्रति अवरोहति । अतः तापमानं समानताया न्यूनीभवति ।

आगच्छन्तु कृत्वा जानीमः

स्थानीयवार्तापत्रिकया दत्तं दशदिनानां वातावरणवृत्तान्तं लिखन्तु तथा च वातावरण परिवर्तनस्य अवलोकनं कुर्वन्तु ।

जानन्ति किं भवन्तः?

एतत् ज्ञात्वा भवन्तः आश्चर्यम् अनुभविष्यन्ति यत् पृथिवी सूर्यस्य ऊर्जायाः 2,000,000,000 (अर्बुदद्वयस्य) भागस्य केवलम् एकं भागम् एव प्राप्नोति ।

चित्रम् – 4.3 वातावरणस्य ज्ञानाय

किं भवन्तः जानन्ति?

तापमानस्य मापनस्य मानकम् एककम् इति 'डिग्री-सेल्सियसः' भवति । एतस्य आविष्कारः ऐण्डर्स-सेल्सियसः अकरोत् । सेल्सियस-मानके जलं 0⁰ सेल्सियस-उपरि घनीभूतं भवति । एवं च 100⁰ सेल्सियस-मानके क्वथितं भवति ।

किं भवन्तः जानन्ति?

किं भवन्तः जानन्ति यत् चन्द्रस्य उपरि वायुः नास्ति । अतः एव तत्र वायोः अतिभारः अपि न वर्तते । अन्तरिक्ष-यात्री यदा चन्द्रोपरि गच्छति, तर्हि ते विशेषतया सुरक्षितेन वायुना पूरितम् अन्तरिक्ष-वेशं धरन्ति । यदि ते अन्तरिक्ष-वेशं न धरेयुः तर्हि अन्तरिक्षयात्रीणां शरीरेण लग्यमानस्य विपरीतस्य बलस्य कारणेन तेषां रक्तशिराः नष्टाः भवितुं शक्नुवन्ति। येन अन्तरिक्ष-यात्रिणः रक्तस्राविताः भवितुं शक्नुवन्ति ।

किं भवन्तः जानन्ति?

पवनस्य नाम तस्य आगमनस्य दिशाद्वारा निर्धारितः भवति । उदाहरणार्थं पश्चिमदिशातः आगम्यमानः पवनः पश्चिम-पवनः इति कथ्यते ।

किम् अधुना भवन्तः अवगतवन्तः स्युः यत् ध्रुवाः हिमेन किमर्थम् आवृताः भवन्ति ? यदि पृथिव्याः तापमानः अत्यधिकः वर्धते । तर्हि एषा एतावती उष्णा भविष्यति यत् अत्र कानिचन सस्यानि उत्पन्नानि न भविष्यन्ति । ग्रामाणाम् अपेक्षया नगराणां तापमानः अत्यधिकः भवति । दिनस्य काले ऐसाफेल्टेन निर्मिताः मार्गाः एवं च धातुना पाषाणैः निर्मितानि भवनानि शीघ्रमेव उष्णानि भवन्ति । रात्रिकाले एषः ऊष्मा मुक्तः भवति । नगरस्य सम्मर्दयुक्तानि उन्नतभवनानि वायुम् अवरोधयन्ति । येन नगराणां तापमानं वर्धते ।

वायोः अतिभारः

एतत् ज्ञात्वा चकिताः भविष्यन्ति यत् वायुः अस्माकं शरीरे उच्चेन अतिभारेण सह बलं योजयति । किन्तु वयम् अस्य अनुभवं न कुर्मः । एतत् एतदर्थं भवति । यतोहि वायोः अतिभारः अस्माकम् उपरि सर्वेभ्यः दिग्भ्यः लगति। तथा च अस्माकं शरीरं विपरीतं बलं योजयति ।

पृथिव्याः पृष्ठे वायोः भारेण योजितः अतिभारः वायोः अतिभारः इति कथ्यते । वायुमण्डले उपरिभागं प्रति गमनेन अतिभारः शीघ्रमेव पतति । समुद्र-स्तरे वायोः अतिभारः सर्वाधिकः भवति, तथा च उन्नतस्थितौ यदा प्राप्नोति तदा न्यूनता आगच्छति । वायोः अतिभारस्य क्षैतिज-वितरणं कस्मिंश्चित् स्थाने उपस्थितस्य वायोः तापमानं प्रभावितं भवति । अधिके तापमानयुक्तेषु क्षेत्रेषु वायुः उष्णः भूत्वा उपरिभागं प्रति उत्तिष्ठति । एतत् निम्न-अतिभारक्षेत्रं निर्मितं भवति । निम्न-अतिभारः तथा च मेघयुक्तः आकाशः एवं च नमवातावरणेन सह युक्तः भवति ।

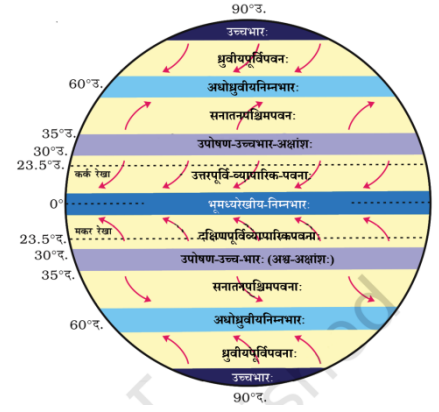
अल्प-तापमान-युक्तानां क्षेत्राणां वायुः शीतलः भवति । एतस्य परिणामतः अयं भारयुक्तं भवति । भारयुक्तं वायुः निमज्जितः भूत्वा उच्च-अतिभारस्य क्षेत्रं निर्माति । उच्च-अतिभारस्य कारणेन स्पष्टः एवं च स्वच्छः आकाशः भवति ।

वायुः सर्वदा उच्च-अतिभार-क्षेत्रात् निम्न-अतिभारं प्रति गमनं करोति ।

पवनः

उच्च-अतिभारक्षेत्रात् निम्न-अतिभारक्षेत्रं प्रति वायोः गतिः पवनः इति कथ्यते । भवन्तः पवनं कार्यं कुर्वन्तं द्रष्टुं शक्नुवन्ति । यदा एषः मार्गं पतितानि पत्राणि उड्डायति तदा झञ्झावातस्य समये वृक्षान् उत्पाटयति । यदाकदाचित् पवनः मन्दतया प्रवहति, तदा भवन्तः महीन-धूलिं धूमं वा उड्डाययन् द्रष्टुं शक्नुवन्ति । यदाकदाचित् पवनः एतावत् वेगपूर्णः भवति । यत् एतस्य विपरीतदिशायां गमनं कठिनं भवति । भवद्भिः अवश्यम् अनुभूतं स्यात् यत् अधिकवेग-पवने छत्रं स्वीकृत्य न गमनं सरलं नास्ति । त्रीणि अन्यानि उदाहरणानि विचारयन्तु । यदा अधिक-वेग-पवन-कारणात् भवतां कृते समस्या जाता स्यात् । पवनस्य विभाजनं मुख्यतया त्रिधा कृतं अस्ति ।

1. **स्थायिपवनः** : व्यापारिकाः पश्चिमपवनाः तथा च पूर्वपवनाः स्थायिनः सन्ति । एते आवर्षं निरन्तरं निश्चितदिशायां चलन्तः भवन्ति।
2. **वातावरणीय-पवनः** : एते पवनाः विभिन्नेषु ऋतुषु स्वीयां दिशां परिवर्तयन्ति । उदाहरणार्थं भारते 'मानसून-पवनाः' इति।
3. **स्थानीयः पवनः** : एते पवनाः कस्मिंश्चित् लघुक्षेत्रे वर्षस्य अथवा कस्मिंश्चित् विशेषसमये प्रचलन्ति । उदाहरणार्थं स्थलम् एवं च समुद्र-समीरः च । किं भवतां भारतस्य उत्तरक्षेत्रस्य उष्णः एवं च शुष्क-स्थानीयाः पवनाः स्मरणे सन्ति ? एते 'लू' इति कथ्यन्ते ।

चित्रम् – 4.4 प्रमुख-भारपट्टिकाः पवनव्यवस्था च

चक्रवातः – प्राकृतिक-आवेशः

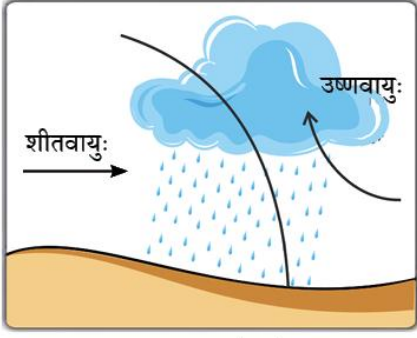
भारतस्य पूर्वसमुद्रीतटे स्थितायाम् ओडिशायां बङ्गालस्य उपत्यकायाः उत्थीयमानानां चक्रवातानां भयं जायमानं भवति । 17-18 अक्टूबर-1999 तमे वर्षे राज्यस्य पञ्चसु जिलासु चक्रवातः आगतः । 29 अक्टूबर-1999-तमे वर्षे कश्चन अपरः महाचक्रवातः आगतः । येन कारणेन राज्यस्य एकस्मिन् बृहत्तमे भूभागे क्षतिः अभवत्। मुख्यतः पवनस्य वेगः, वर्षा तथा ज्वारीय-प्रोत्कर्षात् हानिः अभवत्। 260 किलोमीटर-प्रतिघण्टात्मकस्य वेगस्य पवनः 36 – घण्टातः अपि अधिकसमयं यावत् प्रचल्यमानः अतिष्ठत्। तीव्रवेगयुक्तेन अनेन पवनेन वृक्षाः उत्पाटिताः तथा च पङ्कनिर्मितानि गृहाणि नाशितानि। अनेकेषाम् औद्योगिकानां भवनानां तथा च अन्येषां गृहाणां छदयः अपि उड्डयिताः । विद्युत्-आपूर्तिः एवं च दूरभाषसञ्चारः पूर्णतया अवरुद्धः। चक्रवातस्य परिणामतः निरन्तरं त्रीणि दिनानि यावत् महती वृष्टिः जायमाना अतिष्ठत् । अस्याः वृष्टेः कारणेन ओडिशायाः प्रमुखासु नदीषु आप्लवः आयातः । चक्रवर्तिनां पवनानां कारणेन उत्थिते ज्वारीये तरङ्गस्थले 20 किलोमीटर-परिमितं यावत् आगताः, अनेन तटीयक्षेत्रेषु भयङ्करा क्षतिः अभवत् । सहसा 7 तः 10 मीटरपरिमिताः उन्नताः ज्वारीयाः तरङ्गाः आगताः । यस्य कारणेन स्थितं धान्यसस्यं पूर्णतया नष्टं जातम् ।

चित्रम् – चक्रवातेन विनाशः

25 अक्टूबर 1999 तमे वर्षे पूर्वी-पोर्ट-ब्लेयरस्य निकटं थाईलैण्डस्य उपत्यकायाम् 'अवदाब' इत्यस्य कारणेन सः चक्रवातः उत्पन्नः अभवत् तथा च मन्दं मन्दम् उत्तर-पश्चिमदिशायां वर्धितः। गहनं भूत्वा अयं महाचक्रवातस्य रूपम् अधारयत् । तथा च अक्टूबरमासे 29 तमे दिने प्रातः 10.30 वादने ओडिशायाः इरेसामायाः एवं च बालीकुडायाः मध्ये स्थितानि क्षेत्राणि प्रभावितम् अकरोत् ।

महाचक्रवातः भुवनेश्वरेण कटकेन तथा च 28 तटीयनगराणि सहितम् ओडिशायाः पूर्णं तटं नाशितवान् । अनेन प्रायेण 130 लक्षजनाः प्रभाविताः अभवन् । महत्यां सङ्ख्यायां पशूनां मृत्युः अभवत् । धान्यस्य शाकानां फलानां च स्थितसस्यानां महती हानिः जाता । ज्वारीय-प्रोत्कर्षात् उत्पन्नायाः लवणतायाः कारणेन कृषियोग्यानि विशालभू-क्षेत्राणि अनुर्वरापूर्णानि अभवन् । साल-सागवान-वंशादीनां च उद्यानक्षेत्राणि नष्टानि अभवन्। पारादीपस्य एवं च कोणार्कस्य मध्ये स्थित-मैङ्ग्रोवस्य अरण्यानि अपि लुप्तानि अभवन् ।

चक्रवातीवर्षा

पर्वतीयवर्षा

संवहनीवर्षा

चित्रम् – 4.5 वृष्टि-प्रकाराः

किं भवन्तः जानन्ति?

वर्षायाः अन्यानि रूपाणि हिमः सहिमः
वृष्टिः ओलावृष्टिः च सन्ति ।

आर्द्रता

यदा जलं पृथिव्याः एवं च विविधजलाशयेभ्यः वाष्पितं भवति । तर्हि एतत् जलवाष्पं निर्माति । वायौ कस्मिंश्चित् अपि समयस्य जलवाष्पस्य मात्राय आर्द्रा इति कथ्यते । यदा वायौ जलवाष्पस्य मात्रा अत्यधिका भवति, तर्हि तत् वयम् आर्द्रदिनम् इति कथयामः । यथा यथा वायुः उष्णः भवति, अस्य जलवाष्पधारणस्य क्षमता वर्धते । तथा च एवं प्रकारेण अधिका आर्द्रा भवति । आर्द्रदिने वस्त्राणि शुष्काणि भवितुम् अधिकः समयः अपेक्षितः भवति । एवं च अस्माकं शरीरात् स्वेदः सरलतया शुष्कः न भवति । वयम् असहजताम् अनुभवामः।

यदा जलवाष्पः उपरिभागं प्रति उत्तिष्ठति, तदा एतत् शीतलताम् आरभते । जलवाष्पः संघनितो भूत्वा शीतलाः च भूत्वा जलस्य बिन्दुं निर्मान्ति । मेघाः एतेषाम् एव जलबिन्दूनां समूहः भवति । यदा जलस्य एते बिन्दवः एतावन्तः भारीयाः भवन्ति, यत् वायौ तर्तुं न शक्नुवन्ति तदा एते वर्षणरूपेण धरायाम् अधः आगच्छन्ति ।

आकाशे उड्डयनसमये जेट-वायुयानानि स्वपृष्ठतः श्वेत-पथ-चिह्नानि त्यजन्ति । एतेषां यन्त्रेभ्यः निर्गमिता आर्द्रता संघनिता भवति । वायोः गतिमानस्य अभावे इयं संघनिता आर्द्रता किञ्चित् कालं यावत् पथरूपेण दृश्यते ।

पृथिव्यां जलरूपेण यत् वर्षणं भवति तत् वर्षा इति कथ्यते । अधिकतया भौमजलं, वर्षातः एव प्राप्तं भवति । पादपाः जलसंरक्षणे साहाय्यं कुर्वन्ति । यदा पर्वत-पार्श्वेभ्यः वृक्षाः कर्त्यन्ते, वर्षाजलम् अनावृतेभ्यः पर्वतेभ्यः अधः प्रवहति एवं च अधक्षेत्रेषु आप्लवकारणं भवति । गतिविधेः आधारेण वर्षायाः त्रयः प्रकाराः भवन्ति : संवहनी-वर्षा, पर्वतीय-वर्षा एवं च चक्रवाती-वर्षा (चित्रम् – 4.5) ।

पादपानां तथा च जीवन-जन्तूनां जीवनाय वर्षा अतीव महत्त्वपूर्णा वर्तते । एतस्याः जीवजन्तूनां कृते सद्यजलं प्राप्यते । यदि वर्षा न्यूना भवेत्, तर्हि जलस्य न्यूनता तथा च शुष्कता भवति । अस्य विपरीतं यदि वर्षा अधिका भवति, तर्हि जलौघः आगच्छति ।

अभ्यासाः

1. निम्नलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि यच्छन्तु -

- (क) वायुमण्डलं किं भवति ?
- (ख) वायुमण्डलस्य अधिकतरः भागः काभ्यां द्वाभ्यां अनिलाभ्यां निर्मितः अस्ति ?
- (ग) वायुमण्डले कः वायुः हरित-गृह-प्रभावम् उत्पादयति ?
- (घ) वातावरणं नाम किम् ?
- (ङ) वर्षायाः त्रीन् प्रकारान् लिखन्तु ?
- (च) वायु-अतिभारः कः ?

2. समुचितम् (✓) उत्तरं चिह्नितं कुर्वन्तु -

- (क) निम्नलिखितेषु कः वायुः अस्मान् सूर्यस्य हानिकारककरणेभ्यः रक्षति ?
 - (i) कार्बन-डायाक्सायड-वायुः
 - (ii) नत्रजनवायुः
 - (iii) प्रजारवायुः
- (ख) वायुमण्डलस्य महत्त्वपूर्णं स्तरः अस्ति -
 - (i) क्षोभमण्डलम्
 - (ii) बाह्य-वायुमण्डलम्
 - (iii) मध्यमण्डलम्
- (ग) वायुमण्डलस्य स्तरेषु किं मेघविहिनं अस्ति ?
 - (i) क्षोभमण्डलम्
 - (ii) समतापमण्डलम्
 - (iii) मध्यमण्डलम्
- (घ) वायुमण्डलस्य तलेषु यदा वयम् उपरि गच्छामः तदा वायोः अतिभारः
 - (i) वर्धते
 - (ii) न्यूनः भवति
 - (iii) समानः तिष्ठति
- (ङ) यदा वृष्टिः तरलरूपेण पृथिव्याम् आगच्छति तदा वयं कथयामः-
 - (i) मेघाः
 - (ii) वर्षा
 - (iii) हिमम्

3. निम्नलिखितान् स्तम्भान् योजयित्वा समुचितं युगलं निर्मान्तु-

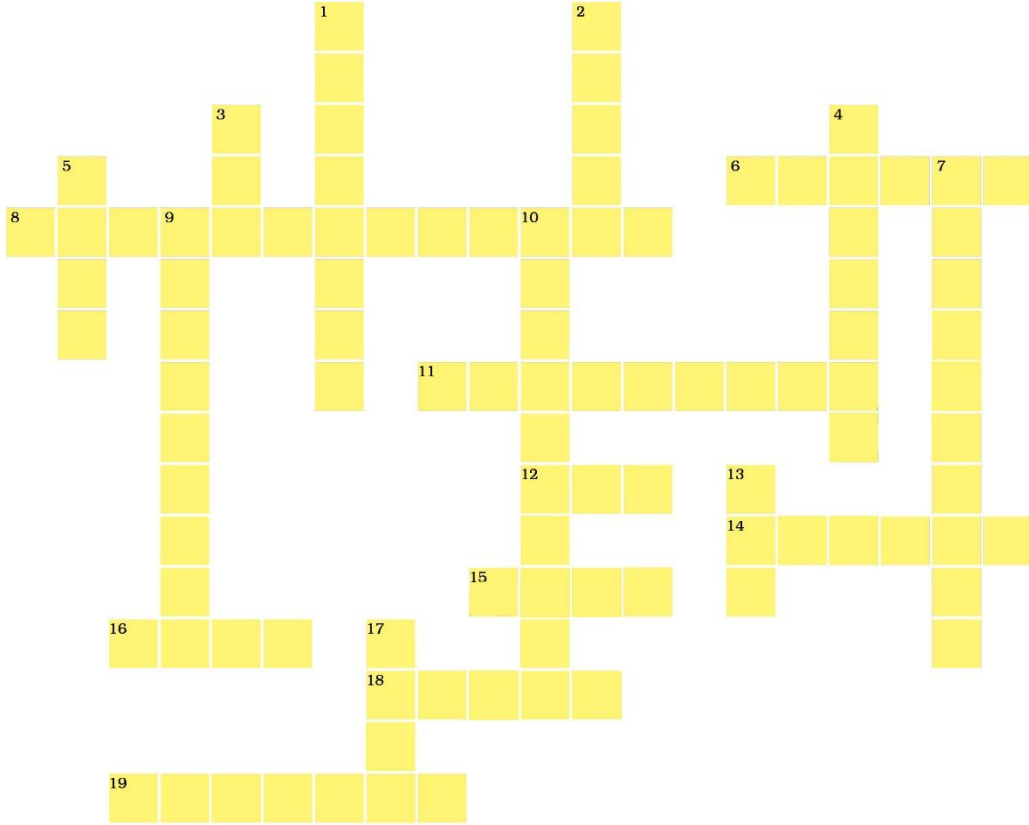
(क) व्यापारिक-पवनाः	(i) सूर्यात् आगच्छन्ती उर्जा
(ख) लूः	(ii) मौसमी-पवनः
(ग) मानसूनः	(iii) वायोःक्षैतिज-गतिः
(घ) पवनः	(iv) प्रजारअनिलस्य स्तरः
	(v) स्थायिपवनः
	(vi) स्थानीय-पवनः

4. कारणं सूचयन्तु-

- (क) आर्द्रदिने आर्द्र-वस्त्राणि शुष्कीभवितुम् अधिकः समयः भवति ।
(ख) भूमध्यरेखातः ध्रुवं प्रति गमनेन आतपनस्य मात्रा न्यूना भवति ।

5. आगच्छन्तु क्रीडामः

- (क) प्रदत्तेन चार्टपत्रमाध्यमेन वर्गप्रहेलिकायाः समस्यां दूरीकुर्वन्तु ।
टिप्पणी- वर्गप्रहेलिकायाः उत्तराणि आङ्ग्लशब्देषु सन्ति ।

वामतः दक्षिणम्

6. एकः भारतीयः वृक्षः यः चतुर्विंशति-घण्टाः यावत् ओषजनं प्रदातुम् असाधारणं गुणं धारयति ।
8. वायुमण्डले विद्यमानः वायुः यः केवलं 0.03 प्रतिशतमध्ये प्राप्यते ।
11. वायुमण्डलस्य सर्वाधिकं बाह्यस्तरः
12. बहूनां अनिलानां मिश्रणम् ।
14. जीवनदातारः अनिलाः
15. गतिशीलः वायुः
16. एकः भारतीयः वृक्षः यस्य औषधीयानां गुणानां कृते महत्त्वम् अस्ति ।
18. हानिकारकेभ्यः सूर्यकिरणेभ्यः अस्माकं रक्षां कर्तुः अनिलः ।
19. निम्न-अतिभार-क्षेत्रम्

उपरिष्ठात् अधः

1. जलवाष्पस्य वायौ मात्रा
2. वायुमण्डले धूलकणान् परितः जलवाष्पस्य संघननम्
3. उत्तरभारते ग्रीष्मर्तौ प्रवहमानस्य स्थानीयपवनस्य एकम् उदाहरणम्
4. वायुमण्डले लघु-अन्तरालस्य कृते परिवर्तनम्
5. वर्षणस्य तरलरूपम्
7. पृथिवीं परितः वायोः आच्छादकम्
9. वायु-अतिभार-मापकयन्त्रम्
10. सूर्यात् आगम्यमाना उर्जा
13. शीते दृश्यतां न्यूनं करोति ।
17. यदा सूर्यः अस्माकं शिरसः उपरि भवति । सः समयः ।

(ख) एकसप्ताहात्मकं वातावरणदिनदर्शिकां निर्मान्तु । विभिन्नप्रकारस्य वातावरणं प्रदर्शयितुं चित्राणाम् अथवा सङ्केतानाम् उपयोगं कुर्वन्तु । यदि वातावरणे परिवर्तनम् भवति, तर्हि भवन्तः एकस्मिन् दिने एकाधिकानां सङ्केतानां प्रयोगं कर्तुं शक्नुवन्ति । उदाहरणार्थं – वर्षा यदा स्थगिता भवति, तदा सूर्यः बहिः निर्गच्छति । एकम् उदाहरणं निम्नभागे प्रदत्तं वर्तते :

दिनम्	वातावरणम्
1. 	प्रखरतापः
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	